

1. POSTNA NEDELJA
21. februar 2021 Leto B Št. 8

**FACE MASKS
REQUIRED**

Do preklica iz strani škofije, napovedane maše (vsak dan ob 8h, nedeljo ob 8.30h) v naši cerkvi boste lahko sledili direktno preko računalnikov in mobilnih naprav s Facebook-live

www.facebook.com/ourladyofmm

Until revoked by Archdiocese, you will be able to follow the announced Masses (daily 8 am and Sunday 8:30 am) from our church directly through computers and mobile devices on Facebook-live

Nedelja, 21 feb: 1. POSTNA NEDELJA

Today is 1st Sharelife Sunday

Psalm: »Gospodove stèze so dobrota in zvestoba.«
»Your paths, Lord, are love and faithfulness for those who keep your covenant.«

Župnija Brezmadežna s Čudodelno Svetinjo:

8.30 *Za žive in pokojne župljane*

- + Drago Gregorič, *družina Offak*
- + Starši Strah-Jankovič, *Dušan Strah*
- + Nick Žunič, *žena z družino*
- + Iz družine Zupančič, *Mary Grguraš*
- + Joe in Olga Stojko, *Joe Fotivec*
- + Štefan Krampač - obl., *družina*
- + Ivan in Milka Presiček, *Justina Žagar*
- + Iz družine Mavec in Čadonič, *družina Jože Mavec*
- + Anica Kranjec, *družina Milkovič*
- + Francka Žejn, *družina Marjan Žejn*
- + Frank Žumer, *hčerka Sonya z družino*
- + Štefan Horvat, *Vinci in Helen Horvat*
- + G. Sebastian Lančar, *Vinci in Helen Horvat*
- + Kay Duic, *Vinci in Helen Horvat*
- + Ivan Mahne, *družina Tonkovič*
- + Janko in Helena Smolej - obl., *M. Smolej*
- + Katarina Kolenko - 7 dan, *družina*
- + Micka Tomšič, *Marta in Anita*
- + Vinko Korošec, *družina Peternelj*
- + Frank Utroša, *družina Peternelj*
- + Ivanka Žižek - 3 obl., *son and family*

ŽUPNIJA MARIJA POMAGAJ:

- + Matija Bajt, *Anica Bajt-Kranjec*
- + Alojzij in Terezija Petek, *družina Slavka Levstik*
- + Terezija in Karel Kromar, *otroci*
- + Ivan Kastelic, *žena in otroci*
- + Frank Demšar - 49 obl., *M. Demšar*
- + Francka Žejn, *družina Batič*
- Po namenu, *Maria Por*

Ponedeljek, 22. feb: SEDEŽ APOSTOLA PETRA

8.00 + Marija Ugovšek, *družina*

- + Marija Udovč, *družina*
- + Ivan Mahne, *žena in otroci*
- + Frank Lenče - 15 obl., *družina Lenče*

Torek, 23. feb: POLIDARP, škof-mučenec

8.00 + Jože Obreza . obl., *žena in hčerke*

- + Eddie Jarkovich, *družina Jarkovich*

Sreda, 24. feb: MATIJA, apostol

8.00 + Peter in Ana Kotze, *hčerke*

- + Alojz Hočevar, *hčerka Sonja z družino*
- + Matija Ambrožič, *Mimi Ambrožič*
- + Matija Bajt, *Mary in Ivan Marentič*
- + Ana Žibert, *mož Tony Žibert*

Zaradi dela v cerkvi ni celodnevne češčenja.

No adoration because of work in the church.

Četrtek, 25. feb: ALOJZIJ in KALIST, mučenec

8.00 + Viktor Grlj, *John Žunič*

- + Jožef in Katarina Kolenko, *družina*

Petek, 26. feb: ALEKSANDER (BRANKO), škof

ŽUPNIJA BREZMADEŽNA:

8.00 + Ivan Litrop, *Marica Špečič*

- + Angela in Felix Sebanč, *Maria Dejak z družino*
- Po namenu, *J. in P. Kastelic*

ŽUPNIJA MARIJA POMAGAJ:

- + Anton Adamič, *oporoka*
- + Ivan in Frančiška Preželj, *oporoka*
- + Minka Princel, *oporoka*

Križev pot ob 7 pm (prenos preko Facebook-a)

Sobota, 27. feb: GABRIJEL ŽAL. MATI BOŽJA, red.

8.00 + Mimi in Stane Ugovšek, *družina*

- + Ivan Pepelnak, *družina*
- + Anton Ferkul, *Mia Ferkul*
- + Jože Mervar, *družina Mervar*
- + Filip in Lucia Paznar, *Silva Hudovernik*

Nedelja, 28 feb: 2. POSTNA NEDELJA

Psalm: »Gospodove stèze so dobrota in zvestoba.«

»I will walk before the Lord, in the land of the living.«

Župnija Brezmadežna s Čudodelno Svetinjo:

8.30 *Za žive in pokojne župljane*

- + Janez Malich - obl., *družina Malich*
- + Darinka Zabukovec, *družina Hočevar*
- + Starše Terselič in Cek, *družina Tercelič*
- + Francka Žejn, *Joe in Kati Mavec*
- + Frank Nagode, *Darinka Mihelič*
- + Marta Jagodnik, *Ivanka Vičič*
- + Darinka Zabukovec, *Frank Zabukovec*
- + Mary Muhič, *K. Sterle*

- + Katarina Kolenko, *Monika Gorjan*
- + Cecilia Kleiderman, *družina Sobočan*
- + Eddie Jarkovič, *družina Sobočan*
- + Iz družine Kogovšek, *družina Peternelj*
- + Iz družine Peternelj, *družina Peternelj*
- + Janez Zugel, *Jeannie Vuksinič*
- + Jože Kure, *Robert Kure and family*

ŽUPNIJA MARIJA POMAGAJ:

- + Jože Zoldoš, *Agata Zoldoš*
 - + Franc Buh - obl., *Anica Bajt-Kranjec*
 - + Lojze in Leopold Petek, *družina Slavka Levstik*
 - + Terezija in Karel Kromar, *otroci*
 - + Frank Nagode, *družina Nagode*
 - + Ignac Korošec, *družina Šubic*
- Po namenu, *Maria Por*

3 SAINTS WHO SHOW US HOW LENT SHOULD BE LIVED

(By Nicholas Senz)

Our liturgical calendar is filled with saints who lived colorful lives of extraordinary grace. They serve as models of the Christian life for us. They are “raised to the altars” precisely to show us that we, too, can give our lives over to Jesus and have our actions animated by His Spirit.

In the season of Lent, we are called to examine our lives, turn away from sin, and renew our commitment to living as Christ taught us. Traditionally, we are invited to engage in three practices that Jesus recommends to us in Matthew 6: almsgiving, prayer, and fasting. By embracing these practices, we can refresh our spiritual lives.

Many of the saints made such practices the center of their lives. Though we might not match the extremes to which the saints took these disciplines, we can still learn from their spirit. Let’s look at three saints whose feast days are celebrated during Lent, and whose lives were exemplars of almsgiving, prayer, and fasting.

ALMSGIVING

St. Katherine Drexel

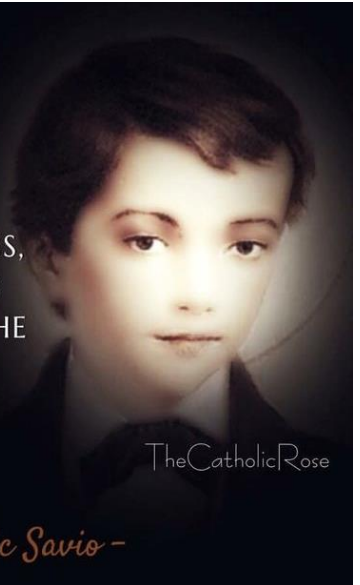
Almsgiving is the practice of giving to those in need. (The English word “alms” comes from the Greek *eleēmosunē*, “compassion,” the root of which is *eleos*, “mercy.”) The Christian tradition tells us that we have a duty to provide for the poor, the widow, the orphan, and the alien. (See Exodus 22-23, or James 1.) Some saints have gone so far as to not only give of their excess, but to give all to the poor.

St. Katharine Drexel, whom we celebrate on March 3, was an American heiress born just before the Civil War. She gave up her wealth (equivalent to \$200 million today!) and entered a convent. She had a heart for missions, and devoted her life to serving Native Americans and African Americans, opening schools for them across the country.

PRAYER St. Dominic Savio

I AM NOT CAPABLE
OF DOING BIG THINGS,
BUT I WANT TO DO
EVERYTHING, EVEN THE
SMALLEST THINGS,
FOR THE GREATER
GLORY OF GOD.

- St. Dominic Savio -

Prayer, the “raising of one’s heart and mind to God,” as St. John Damascene defined it, is central to our relationship with the Lord. In Lent, we turn back to prayer and away from the distractions of the world. St. Dominic Savio, whose feast day is March 10, only lived to be 14 years old, but his life was marked by prayerfulness. He would spend hours in silent meditation, and would have heavenly visions, even while playing with other children. Given to frail health, and perhaps sensing he would not live long, he knew that if nothing else, he could at least pray.

FASTING

St. Joseph Oriol

Fasting from goods or pleasures reminds us that, while God has made creation for us to enjoy, what we ultimately need to

bring us fulfillment are not the things of this world, but God Himself. St. Joseph Oriol, who is celebrated on March 23, was a 17th-century Spanish priest and professor. Yet apart from his teaching, he became known not only for the many miraculous healings he performed, but also for his intense regimen of fasting. During Lent each year, he ate only once a week!

Turn to your heavenly friends this Lent

Spending Lent with the saints is a great way to grow in holiness. We can gain inspiration from learning about their lives. While most of us do not have million-dollar fortunes to give away, we can be more generous with what we have toward those who have less. While few of us will have ecstatic visions in prayer, we can commit to spending more time in silence with God. While likely none of us could subsist on only one meal a week, all of us can recognize luxuries and extras that we can do without. By putting aside these things, we will find we have more room in our hearts for the one thing necessary: God's grace.

PRAZNIK SEDEŽA APOSTOLA PETRA

Apostoli so sestavljali poseben zbor, ki ga Sveto pismo pogosto imenuje »dvanajsteri«. Kristus je temu zboru kot celoti izročil vodstvo svoje Cerkve, oznanjevanje in širjenje božjega kraljestva, nalogo posvečevati ljudi. Med apostoli je dal **posebno nalogo enemu Petru**. Te njegove službe se Cerkev spominja s

praznikom, ki nosi ime Sedež apostola Petra.

Že tedaj, ko ga je poklical, je Jezus Petru spremenil ime, kar pomeni, da ga je izbral za pomembno poslanstvo. Uprl je pogled vanj, poroča evangelist Janez, in mu rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa« (to pomeni Peter). V evangelijih je Peter 114-krat omenjen na prav poseben način. Utemeljitev za Petrovo prednost je njegova izpoved vere pri Cezareji Filipovi: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« Jezus ga je najprej blagroval, potem pa mu je dejal: »Jaz pa ti povem: Ti si Peter (Skala) in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala. Dal ti bom ključne nebeškega kraljestva ...« Oblast ključev je mnogo več kot nekakšna služba vratarja. Ključni kraljestva pomenijo oblast kraljevega namestnika v odsotnosti vladarja Jezus je torej Petru obljubil, da bo njegovem odhodu s tega sveta postal njegov namestnik. Dal mu je tudi oblast »zavezovanja« in 'razvezovanja', ki pomeni: kar bo Peter v skladu s Kristusovo voljo ukazal ali prepovedal, to bo ukazano ali prepovedano tudi v nebesih. Po vstajenju je Kristus to učiteljsko in vodstveno oblast zavezovanja in razvezovanja izročil vsem apostolom. Drugi vatikanski koncil pravi, da je Kristus apostole postavil kot zbor ali trdno skupnost; na čelo tega zbora pa je dal iz njihove srede izbranega Petra. »Gospod je Cerkev

postavil na apostole in sezidal na svetega Petra, njihovega prvaka, glavni vogelni kamen pa je sam Kristus Jezus.« Vsak Petrov naslednik ali papež je najprej škof krajevne Cerkve v Rimu, potem je patriarh Zahoda, to se pravi latinskega dela Cerkve, končno pa mu pripada še tretja služba nasledstvo apostola Petra in s tem od Gospoda postavljena služba prvenstva nad vso Cerkvijo.

Že v 4. stoletju so marsikje slovesno obhajali spomin na ustanovitev škofijskega sedeža. Tako slavje se omenja že v 4. stoletju tudi v Rimu in sicer 22. februarja. Ob tej priložnosti so v Rimu naglašali posebno odliko Petrovega sedeža, ki je v tem, da je sam Kristus dal apostolu Petru najvišjo službo v Cerkvi. V frankovski državi so praznovali spomin na podelitev ključev nebeškega kraljestva apostolu Petru 18. januarja. Papež Pavel IV. je leta 1558 določil, naj se 18. januarja praznuje spomin na sedež svetega Petra v Rimu, 22. januarja pa spomin na Petrov sedež v Antiohiji. Po novem koledarju je ostal samo današnji praznik z imenom Sedež apostola Petra brez omembe kraja. Za verne ljudi je to dan molitve za papeža, vrhovnega pastirja božjega ljudstva. (Vir: revija Ognjišče)

SHARELIFE NABIRKA je v nedeljo, 21. februarja. »darujete velokodušno. z velikodušnim darovanjem lahko naredimo čudodovite reči!«

FIRST SHARELIFE SUNDAY is February 21st

Living the Gospel in countless ways

You might not realize the impact of your donation to ShareLife. Your generosity supports over 40 agencies that help thousands of people in your community and beyond. From counselling for someone suffering from depression to a meal for someone who has nothing to eat, to support for a young mother trying to finish high school-you are making a difference in the lives of those who turn to a ShareLife agency for help. **If issuing a cheque, kindly make it to OLMM ShareLife or OLHC ShareLife for Marija Pomagaj.**

Please give generously. You can work wonders!

**KRIŽEV POT
PRENOS PREKO FACEBOOK-A**

PETEK 26. 02. 2021 ob 7.00pm

www.facebook.com/ourladyofmm

TEENLIFE
PARISH YOUTH GROUP

MLADINSKA SKUPINA

YOU ARE ALL INVITED (14 years and up) to join us and "Let's make a difference."

Here is the link for the next ZOOM MEETING.

See you there:

Next Zoom meeting: Feb 26, 2021 at 07:45 PM

(because of the Way of the Cross before)

Topic: Teen life meeting

Join Zoom Meeting:

<https://us02web.zoom.us/j/3028780719?pwd=aUpqRHh1c045SzBra2ZyVzMxRFJNZz09>

Meeting ID: 302 878 0719

E-ROMANJE NA BREZJE (preko računalnika)

Slovenska karitas in Romarsko središče na Brezjah v postni spodbudi »40 dni brez alkohola« vabita v petek, 26. februarja 2021, na e-romanje na Brezje ob 18.00 (slovenski čas - to pomeni ob 12.00 am pri nas).

Dogodek bo namenjen vsem, ki pri sebi prepoznajo zasvojenost z alkoholom, njihovim bližnjim in vsem, ki kakorkoli trpijo zaradi alkohola.

Povabljeni tudi tisti, ki so vključeni v spodbudo 40 dni brez alkohola v postnem času. Sveto mašo bo daroval ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore. Po maši bomo lahko prisluhnili pričevanjem zdravljenih alkoholikov in besedam predstavnikov pridruženih organizacij v spodbudi 40 dni brez alkohola.

Maša bo prenašana na YouTube: <https://youtu.be/EEhBMERUuZM>

Ob Mariji se učimo izbirati prave poti iz objema alkohola ter biti drug z drugim solidarni. Mariji na milostnem kraju izročimo naše prošnje in zahvale.

Vabljeni!

INCOME-TAX receipts are available at the parish office. Thank you for your donations.

PARISH MINISTRIES

TO SERVE GOD, LET'S TRAIN OUR BODY, OUR MIND AND OUR SOUL!

I recommend these sessions for the parishioners who are involved in different ministries of our parishes:

EXTRAORDINARY MINISTERS OF HOLY COMMUNION FORMATION

Webinar The Eucharist: Food for Missionary Disciples

This event is for those who are Extraordinary Ministers of Holy Communion.

In *Evangelii Gaudium* Pope Francis reminds, us that by virtue of our baptism, we are all missionary disciples and that we are all called to evangelize.

This webinar will explore how the Eucharist is the food for our journey as missionary disciples. We will explore questions such as:

- What does it really mean when we talk about the Eucharist as the source and summit of the Christian life?
- How can we understand the Eucharist as food for our journey as missionary disciples?
- How can Extraordinary Ministers of Holy Communion more fully embrace the call to missionary discipleship?

All Extraordinary Ministers of Holy Communion are invited to join us on February 27 to look at explore these questions and more as we look to see the role the Eucharist plays in our life as Missionary Disciples.

WHEN: Saturday, February 27, 2021

TIME: 10:00 a.m. to 11:30 a.m.

WHERE: Online Event

CONTACT: Ella Okonkwo at 416-934-3400 ext. 523 or eokonkwo@archtoronto.org

Register at

bit.ly/EMHCFW-RegisterFeb2021

by February 25, 2021.

Please register as soon as possible as space is limited. There is no cost to attend.

LECTOR FORMATION WEBINAR: RICHER ACCESS- THE IMPORTANCE OF THE LECTIONARY.

This event is for those who are Lectors.

The Lectionary is an essential aspect of our liturgical life. It is from the Lectionary that the readings are proclaimed. However, that doesn't mean that we always understand and appreciate why the Lectionary is important or the role it plays in our liturgical life.

This webinar will explore some important aspects of the Lectionary and its role in the Church and look at questions such as:

- What is the Lectionary?
- Where did it come from?
- Why do we need a Lectionary at all?
- How does the Lectionary help us in our journey of faith?

All Lectors are invited to join us on March 3, 2021 to explore these and other questions related to the Lectionary.

WHEN: Wednesday, March 10, 2021

TIME: 7:00 P.M. to 8:30 P.M.

WHERE: Virtual Event

CONTACT: Ella Okonkwo at 416-934-3400 ext. 523 or eokonkwo@archtoronto.org

To register, please visit
<https://bit.ly/LFW-RegisterMar2021>
by March 8, 2021.

Please register as soon as possible as space is limited. There is no cost to attend.

V tvoji bližini

Gospod, postavi me v svojo bližino,

da bom čutil tvojo navzočnost,

saj si mi že po svojem bistvu blizu.

Potem se lahko nadme zgrne ves pekel

in ne bom se bal. (padre Pijo)

Lent comes providentially to
reawaken us, to shake us from our
lethargy.

— Pope Francis —

POSLANICA SVETEGA OČETA FRANČIŠKA za post 2021

(followed by an English version)

»Glejte, v Jeruzalem gremo...«

(Mt 20,18).

Post: čas za prenovo vere, upanja in ljubezni.

Dragi bratje in sestre,

ko Jezus svojim učencem naznani svoje trpljenje, smrt in vstajenje v izpolnitev Očetove volje, jim razkrije globok pomen svojega poslanstva in jih pokliče, naj se mu pridružijo za odrešenje sveta.

Ko hodimo po poti posta, ki nas vodi k velikonočnim praznovanjem, se spominjamo Njega, ki »je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu« (Flp 2,8). V tem času spreobrnjenja prenovimo svojo vero, zajemimo »živo vodo« upanja in z odprtim srcem sprejmemo Božjo ljubezen, ki nas spreminja v brate in sestre v Kristusu. Med velikonočno vigilio bomo obnovili obljube našega krsta, da se bomo po delovanju Svetega Duha prerodili v nove moške in ženske. A že pot posta je, tako kot celotno krščansko romanje, vsa v luči vstajenja, ki spodbuja čustva, drže in odločitve tistega, ki hoče hoditi za Kristusom.

Post, molitev in miloščina, kot jih je predstavil Jezus v svojem oznanjevanju (prim. Mt 6,1-18) so pogoji in izrazi našega spreobrnjenja. Pot uboštva in odpovedi (post), ljubeč pogled na ranjenega človeka (miloščina) ter sinovski pogovor z Očetom (molitev) nam omogočajo, da utelesimo iskreno vero, živo upanje in dejavno ljubezen.

1. Vera nas kliče, naj sprejmemo resnico in postanemo njene priče pred Bogom in pred vsemi brati in sestrami.

V tem postnem času sprejeti in živeti resnico, ki se je razodela v Kristusu, pomeni najprej pustiti, da nas doseže Božja beseda, ki nam jo iz roda v rod posreduje Cerkev. Ta resnica ni konstrukcija razuma, pridržana za nekaj izbranih, vzvišenih ali imenitnejših umov, ampak je sporočilo, ki ga lahko sprejmemo in razumemo z inteligenco srca, ki je odprto za veličino Boga, ki nas ljubi prej, preden se mi sami tega zavemo. Ta resnica je Kristus sam, ki je s tem, da je do konca prevzel našo človeškost, postal pot – zahtevna a vsem odprta – ki vodi k polnosti življenja.

Post, živeti kot izkustvo pomanjkanja, vodi tiste, ki ga živijo v preprostosti srca, k ponovnemu odkritju Božjega daru in k razumevanju resničnosti naše ustvarjenosti po njegovi podobi in podobnosti, ki v Njem dobi svojo

izpolnitev. Ko človek, ki se posti, doživlja izkustvo sprejetega uboštva, postane ubog z ubogimi in »kopiči« bogastvo prejete in podeljene ljubezni. Post, ki je tako razumljen in živeti, pomaga ljubiti Boga in bližnjega, kolikor je ljubezen, kakor uči sv. Tomaž Akvinski, nagnjenje, ki je osredinjeno na drugega, ker ga ima za edino sebi enako bitje (prim. Okrožnica Vsi bratje, 93). Post je čas, da verujemo oziroma da sprejmemo Boga v svoje življenje in mu dovolimo, da »prebiva« pri nas (prim. Jn 14,23). Postiti se pomeni osvoboditi naše življenje tega, kar ga obremenjuje, tudi od zasičenosti z informacijami – resničnih ali lažnih – in potrošniških proizvodov, da bi odprli vrata svojega srca Njemu, ki k nam prihaja ubog v vsem, a »poln milosti in resnice« (Jn 1,14): Božji Sin Odrešenik.ž

2. Upanje kot »živa voda«, ki nam omogoča nadaljevanje poti

Samarijanka, ki jo Jezus prosi, naj mu da piti pri vodnjaku, ne razume, ko ji pravi, da bi ji lahko dal »žive vode« (Jn 4,10). Na začetku seveda misli na materialno vodo, Jezus pa misli na Svetega Duha, ki ga bo on v obilju dal v velikonočni skrivnosti in ki v nas vliva upanje, ki ne razočara. Že v napovedovanju svojega trpljenja in smrti Jezus oznanja upanje, ko pravi: »in tretji dan bo vstal« (Mt 20,19). Jezus nam govori o prihodnosti, ki jo je odprlo Očetovo usmiljenje. Upati z njim in zaradi njega pomeni verovati, da se zgodovina ne konča z našimi napakami, našim nasiljem, krivicami in grehom, ki križa Ljubezen. Pomeni iz odprtega srca zajemati Očetovo odpuščanje.

V sedanjem ozračju zaskrbljenosti, v katerem živimo in v katerem se vse zdi krhko in negotovo, bi lahko govorjenje o upanju delovalo kot provokacija. Postni čas je namenjen upanju, da bi svoj pogled spet usmerili na Božjo potrpežljivost, ki še naprej skrbi za svoje stvarstvo, medtem ko smo mi z njim pogosto grdo ravnali (prim. Okrožnica Bodi hvaljen, 32-33.43-44). Upanje je v spravi, h kateri nas zavzeto spodbuja sv. Pavel: »Spravite se z Bogom« (2 Kor 5,20). Ko v zakramentu, ki je v srcu našega procesa spreobrnjenja, sprejmemo odpuščanje, postanemo tudi sami razširjevalci odpuščanja: ker smo ga sami prejeli, ga lahko ponujamo s tem, da smo sposobni živeti pozoren dialog in da sprejmemo vedenje, ki bodri človeka, ki je bil ranjen. Božje odpuščanje tudi po naših besedah in dejanjih omogoči, da živimo veliko noč bratstva.

V postu bodimo bolj pozorni, da bomo govorili »besede, ki vračajo moč, krepijo, tolažijo in spodbujajo in ne za besede, ki ponižujejo, žalostijo, razburjajo in zaničujejo« (Okrožnica Vsi bratje, 223). Včasih je za prebuditev upanja dovolj biti plemenit človek, »ki odloži svoje

nujne skrbi, da bi izkazal pozornost, naklonil nasmeh, rekel spodbudno besedo in sredi tolike brezbriznosti komu prisluhnil« (prav tam, 224).

V zbranosti in v tihi molitvi nam je upanje dano kot navdih in notranja luč, ki osvetljuje izzive in izbire našega poslanstva: zato je bistveno, da se zberemo za molitev (prim. Mt 6,6) in na skrivnem srečamo Očeta nežnosti.

Živeti post z upanjem pomeni čutiti, da smo v Jezusu Kristusu priče novega časa, v katerem Bog »vse dela novo« (prim. Raz 21,1-6). Pomeni dobiti Kristusovo upanje, ki da svoje življenje na križu in ki ga Bog obudi tretji dan, »vselej ... vsakomur pripravljeni odgovoriti, če vas vpraša za razlog upanja, ki je v vas« (1 Pt 3,15).

3. Ljubezen, živeta po Kristusovih stopinjah, v pozornosti in sočutju do vsakogar, je najlepši izraz naše vere in našega upanja.

Ljubezen se veseli, ko vidi, da drugi raste. Zato tudi trpi, ko se drugi znajde v stiski: sam, bolan, brezdomec, zaničevan, v potrebi ... Ljubezen je vzgib srca, zaradi katerega izstopanje iz sebe ustvari vez medsebojne podelitve in občestva.

»Z družbeno ljubeznijo je mogoče zoreti za civilizacijo ljubezni, h kateri se lahko čutimo vsi poklicani. Ljubezen lahko s svojim univerzalnim dinamizmom vzpostavi nov svet, ki ni jalovo čustvo, temveč najboljši način za doseg učinkovitih poti razvoja za vse« (VB, 183).

Ljubezen je dar, ki daje smisel našemu življenju in po katerem gledamo na tistega, ki je v pomanjkanju, kot na člana naše družine, na prijatelja, na brata. Če nekaj malega podelimo z ljubeznijo, tega ni nikoli konec, ampak se spremeni v zalogo življenja in sreče. To se je zgodilo z moko in oljem vdove iz Sarepte, ki je dala kolaček preroku Eliju (prim. 1 Kr 17,7-16); in s hlebi, ki jih je Jezus blagoslovil, razlomil in dal učencem, da so jih razdelili množici (prim. Mr 6,30-44). Tako se zgodi z našo miloščino, pa naj bo majhna ali velika, ki je dana z veseljem in preprostostjo.

Živeti post ljubezni pomeni poskrbeti za tistega, ki trpi, ki je zapuščen ali v stiski zaradi pandemije Covid-19. V razmerah velike negotovosti glede jutrišnjega dneva, ko se spominjamo besede, ki jo je Bog namenil svojemu Služabniku: »Nikar se ne boj, saj sem te odkupil« (Iz 43,1), s svojo ljubeznijo podarimo besedo zaupanja in dajmo drugemu čutiti, da ga Bog ljubi kot sina.

»Samo s pogledom, zazrtim v obzorje, ki ga je spremenila ljubezen, lahko vidimo dostojanstvo drugega človeka. Zaradi takšnega pogleda, v katerem odseva priznanje in spoštovanje do revežev in njihovega

neizmernege dostojanstva, spoštovanje njihovega življenjskega sloga in njihove kulture, so ubogi resnično integrirani v družbo» (VB, 187).

Dragi bratje in sestre, vsaka etapa življenja je čas, da verujemo, upamo in ljubimo. Naj nam ta klic, da bi post živel kot pot spreobrnjenja, molitve in podelitve naših dobrin, pomaga, da bomo v svojem skupnem in osebnem spominu ponovno ovrednotili vero, ki prihaja od živega Kristusa, upanje, ki ga oživlja piš Duha, in ljubezen, katere neizčrpni vir je usmiljeno Očetovo srce.

Marija, Odrešenikova Mati, zvesta pod križem in v srcu Cerkve, naj nas podpira s svojo pozorno prisotnostjo, in blagoslov Vstalega naj nas spremlja na poti proti velikonočni svetlobi.

Rim, Sveti Janez v Lateranu, 11. novembra 2020, god sv. Martina iz Toursa.

MESSAGE FROM POPE FRANCIS FOR LENT 2021

**“Behold, we are
going up to
Jerusalem”
(Mt 20:18).**

Lent: a Time for
Renewing Faith,
Hope and Love.

Dear Brothers and Sisters,

Jesus revealed to his disciples the deepest meaning of his mission when he told them of his passion, death and resurrection, in fulfilment of the Father’s will. He then called the disciples to share in this mission for the salvation of the world.

In our Lenten journey towards Easter, let us remember the One who “humbled himself and became obedient unto death, even death on a cross” (Phil 2:8). During this season of conversion, let us renew our faith, draw from the “living water” of hope, and receive with open hearts the love of God, who makes us brothers and sisters in Christ. At the Easter vigil, we will renew our baptismal promises and experience rebirth as new men and women by the working of the Holy Spirit. This Lenten journey, like the entire pilgrimage of the Christian life, is even now illumined by the light of the resurrection, which inspires the thoughts, attitudes and decisions of the followers of Christ.

Fasting, prayer and almsgiving, as preached by Jesus (cf. Mt 6:1-18), enable and express our conversion. The path of poverty and self-denial (fasting), concern and loving care for the poor (almsgiving), and childlike dialogue with the Father (prayer) make it possible for us to live lives of sincere faith, living hope and effective charity.

1. Faith calls us to accept the truth and testify to it before God and all our brothers and sisters.

In this Lenten season, accepting and living the truth revealed in Christ means, first of all, opening our hearts to God’s word, which the Church passes on from generation to generation. This truth is not an abstract concept reserved for a chosen intelligent few. Instead, it is a message that all of us can receive and understand thanks to the wisdom of a heart open to the grandeur of God, who loves us even before we are aware of it. Christ himself is this truth. By taking on our humanity, even to its very limits, he has made himself the way – demanding, yet open to all – that leads to the fullness of life.

Fasting, experienced as a form of self-denial, helps those who undertake it in simplicity of heart to rediscover God’s gift and to recognize that, created in his image and likeness, we find our fulfilment in him. In embracing the experience of poverty, those who fast make themselves poor with the poor and accumulate the treasure of a love both received and shared. In this way, fasting helps us to love God and our neighbour, inasmuch as love, as Saint Thomas Aquinas teaches, is a movement outwards that focuses our attention on others and considers them as one with ourselves (cf. Fratelli Tutti, 93).

Lent is a time for believing, for welcoming God into our lives and allowing him to “make his dwelling” among us (cf. Jn 14:23). Fasting involves being freed from all that weighs us down – like consumerism or an excess of information, whether true or false – in order to open the doors of our hearts to the One who comes to us, poor in all things, yet “full of grace and truth” (Jn 1:14): the Son of God our Saviour.

2. Hope as “living water” enabling us to continue our journey.

The Samaritan woman at the well, whom Jesus asks for a drink, does not understand what he means when he says that he can offer her “living water” (Jn 4:10). Naturally, she thinks that he is referring to material water, but Jesus is speaking of the Holy Spirit whom he will give in abundance through the paschal mystery, bestowing a hope that does not disappoint. Jesus had already spoken of this hope when, in telling of his passion and death, he said that he would “be raised on

the third day” (Mt 20:19). Jesus was speaking of the future opened up by the Father’s mercy. Hoping with him and because of him means believing that history does not end with our mistakes, our violence and injustice, or the sin that crucifies Love. It means receiving from his open heart the Father’s forgiveness.

In these times of trouble, when everything seems fragile and uncertain, it may appear challenging to speak of hope. Yet Lent is precisely the season of hope, when we turn back to God who patiently continues to care for his creation which we have often mistreated (cf. *Laudato Si’*, 32-33; 43-44). Saint Paul urges us to place our hope in reconciliation: “Be reconciled to God” (2 Cor 5:20). By receiving forgiveness in the sacrament that lies at the heart of our process of conversion, we in turn can spread forgiveness to others. Having received forgiveness ourselves, we can offer it through our willingness to enter into attentive dialogue with others and to give comfort to those experiencing sorrow and pain. God’s forgiveness, offered also through our words and actions, enables us to experience an Easter of fraternity.

In Lent, may we be increasingly concerned with “speaking words of comfort, strength, consolation and encouragement, and not words that demean, sadden, anger or show scorn” (Fratelli Tutti, 223). In order to give hope to others, it is sometimes enough simply to be kind, to be “willing to set everything else aside in order to show interest, to give the gift of a smile, to speak a word of encouragement, to listen amid general indifference” (ibid., 224).

Through recollection and silent prayer, hope is given to us as inspiration and interior light, illuminating the challenges and choices we face in our mission. Hence the need to pray (cf. Mt 6:6) and, in secret, to encounter the Father of tender love.

To experience Lent in hope entails growing in the realization that, in Jesus Christ, we are witnesses of new times, in which God is “making all things new” (cf. Rev 21:1-6). It means receiving the hope of Christ, who gave his life on the cross and was raised by God on the third day, and always being “prepared to make a defense to anyone who calls [us] to account for the hope that is in [us]” (1 Pet 3:15).

3. Love, following in the footsteps of Christ, in concern and compassion for all, is the highest expression of our faith and hope.

Love rejoices in seeing others grow. Hence it suffers when others are anguished, lonely, sick, homeless, despised or in need. Love is a leap of the heart; it brings us out of ourselves and creates bonds of sharing and

communion. “‘Social love’ makes it possible to advance towards a civilization of love, to which all of us can feel called. With its impulse to universality, love is capable of building a new world. No mere sentiment, it is the best means of discovering effective paths of development for everyone” (Fratelli Tutti, 183).

Love is a gift that gives meaning to our lives. It enables us to view those in need as members of our own family, as friends, brothers or sisters. A small amount, if given with love, never ends, but becomes a source of life and happiness. Such was the case with the jar of meal and jug of oil of the widow of Zarephath, who offered a cake of bread to the prophet Elijah (cf. 1 Kings 17:7-16); it was also the case with the loaves blessed, broken and given by Jesus to the disciples to distribute to the crowd (cf. Mk 6:30-44). Such is the case too with our almsgiving, whether small or large, when offered with joy and simplicity.

To experience Lent with love means caring for those who suffer or feel abandoned and fearful because of the Covid-19 pandemic. In these days of deep uncertainty about the future, let us keep in mind the Lord’s word to his Servant, “Fear not, for I have redeemed you” (Is 43:1). In our charity, may we speak words of reassurance and help others to realize that God loves them as sons and daughters.

“Only a gaze transformed by charity can enable the dignity of others to be recognized and, as a consequence, the poor to be acknowledged and valued in their dignity, respected in their identity and culture, and thus truly integrated into society” (Fratelli Tutti, 187).

Dear brothers and sisters, every moment of our lives is a time for believing, hoping and loving. The call to experience Lent as a journey of conversion, prayer and sharing of our goods, helps us – as communities and as individuals – to revive the faith that comes from the living Christ, the hope inspired by the breath of the Holy Spirit and the love flowing from the merciful heart of the Father.

May Mary, Mother of the Saviour, ever faithful at the foot of the cross and in the heart of the Church, sustain us with her loving presence. May the blessing of the risen Lord accompany all of us on our journey towards the light of Easter.

Rome, Saint John Lateran, 11 November 2020, the Memorial of Saint Martin of Tours

Francis

Križev pot za družine

26. februar 2021

Brezmadežna in Marija Pomagaj
Toronto

Otroci lahko pobarvajo sliko...

O pridite, stvari, * kaj glejte se godi,
edini Božji Sin * strašno za nas trpi.

**1. Razbičan, zapljuvan * in kronan, zasram'van
pred sodni stol zdaj gre, * nedolžen v smrt izdan.**

1. postaja

Pilat obsodi Jezusa na smrt

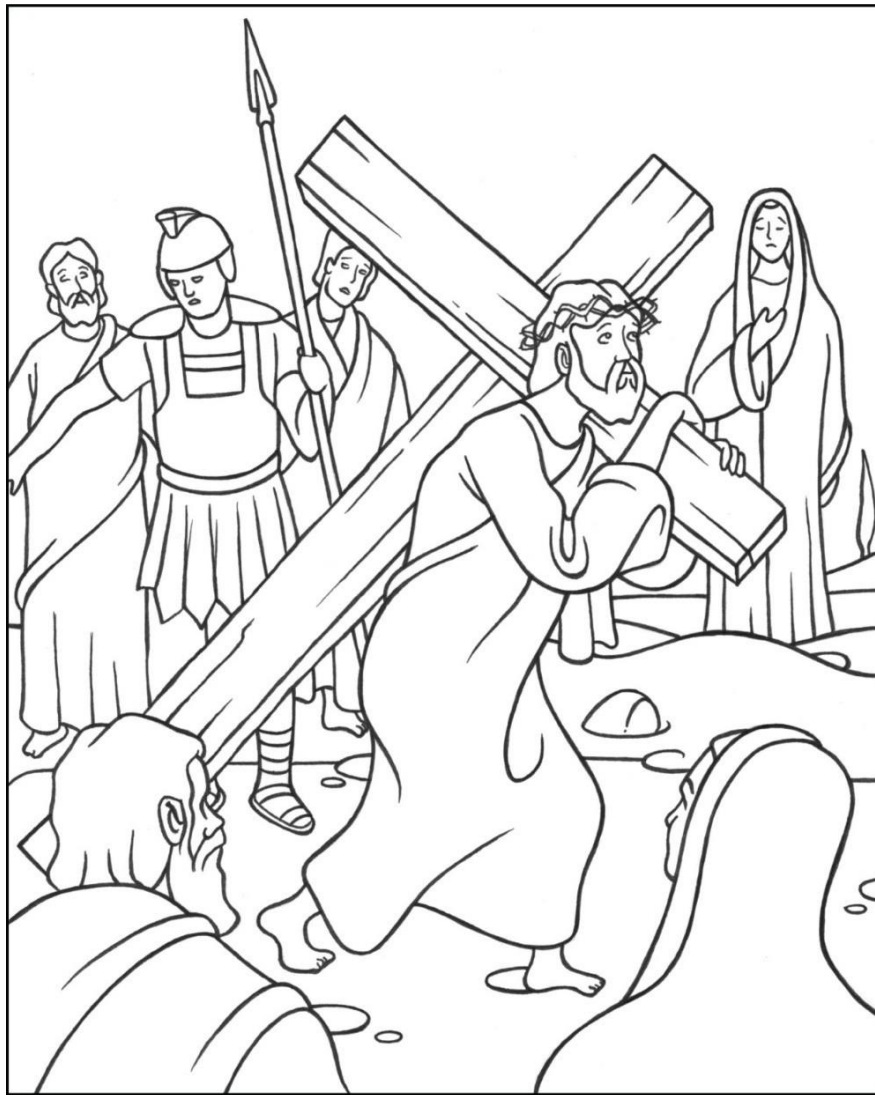
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezusa pripeljejo k Pilatu. O njem si izmišljajo laži in ga tožijo. Pilat ga skuša braniti, ker se mu zdi nedolžen, toda ljudje na ves glas vpijejo: "Križaj ga!" Pilat se boji, da bi se jim zameril. Umije si roke, da bi se otresel krivde in Jezusa izroči vojakom, da ga križajo.

Jezus, krivično si bil obsojen. Pomagaj mi, da bom vedno govoril resnico.

Prosimo te za vse ljudi na svetu, ki se jim godi krivica. Pomagaj jim, da najdejo prijatelje, ki jim bodo pomagali do pravice. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**2. Glej, križ mu nalože * na ranjene rame;
objame ga voljno * in nese vseh dolge.**

2. postaja

Jezusu naložijo križ na svoje rame

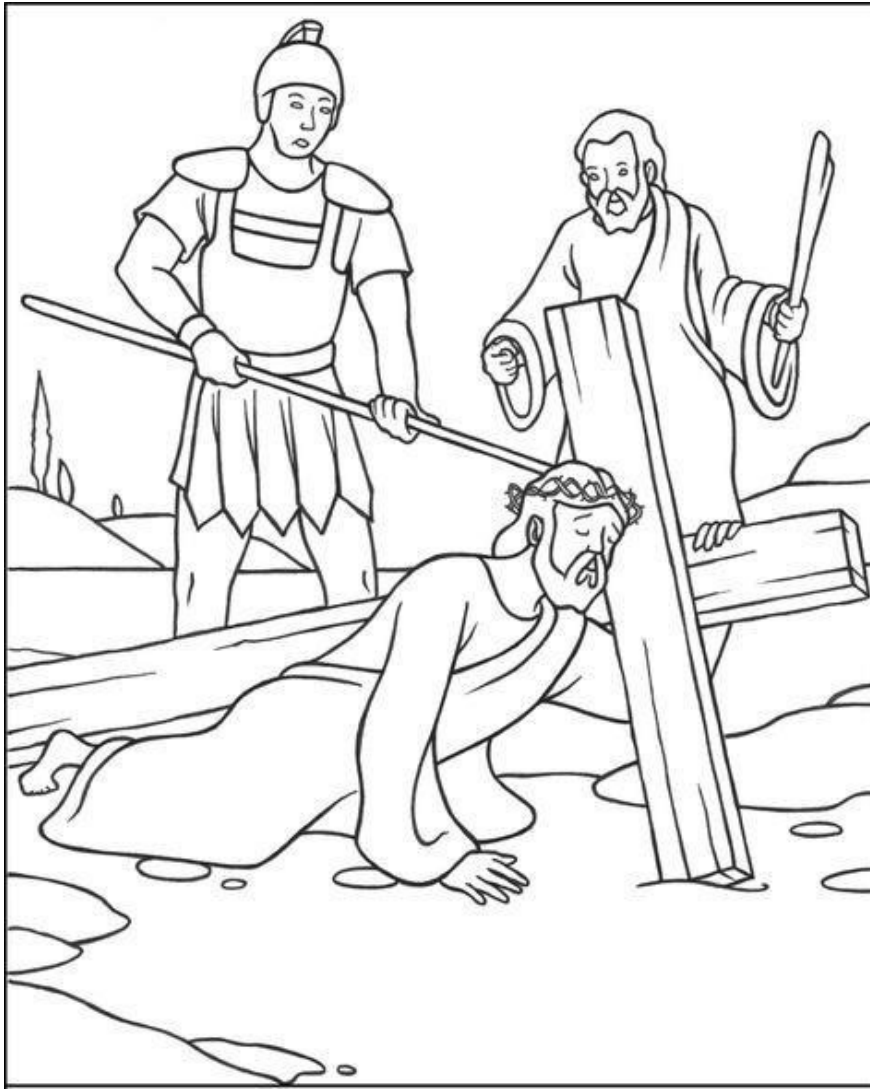
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Vojaki Jezusu naložijo velik in težak lesen križ na rame. Jezus ga brez obotavljanja sprejme in stopi na pot proti Kalvariji. Vojaki ga po poti priganjajo z udarci, ljudje pa ga zmerjajo in se mu smejejo. Križ je še posebej težak zaradi vseh človeških hudobij, tudi mojih in tvojih grehov.

Jezus, pomagaj mi, da bom svoje težave, stiske in bolečine prenašal brez jeze, trmarjenja in godrnjanja.

Jezus, prosimo te za vse ljudi, ki morajo nositi križ bolezni in drugega trpljenja. Naj najdejo moč pri tebi. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**3. Opešal je v močeh, * podre ga križ, naš greh;
vtopljen v dolge sveta * leži potrtn na tleh.**

3. postaja

Jezus pade prvič pod križem

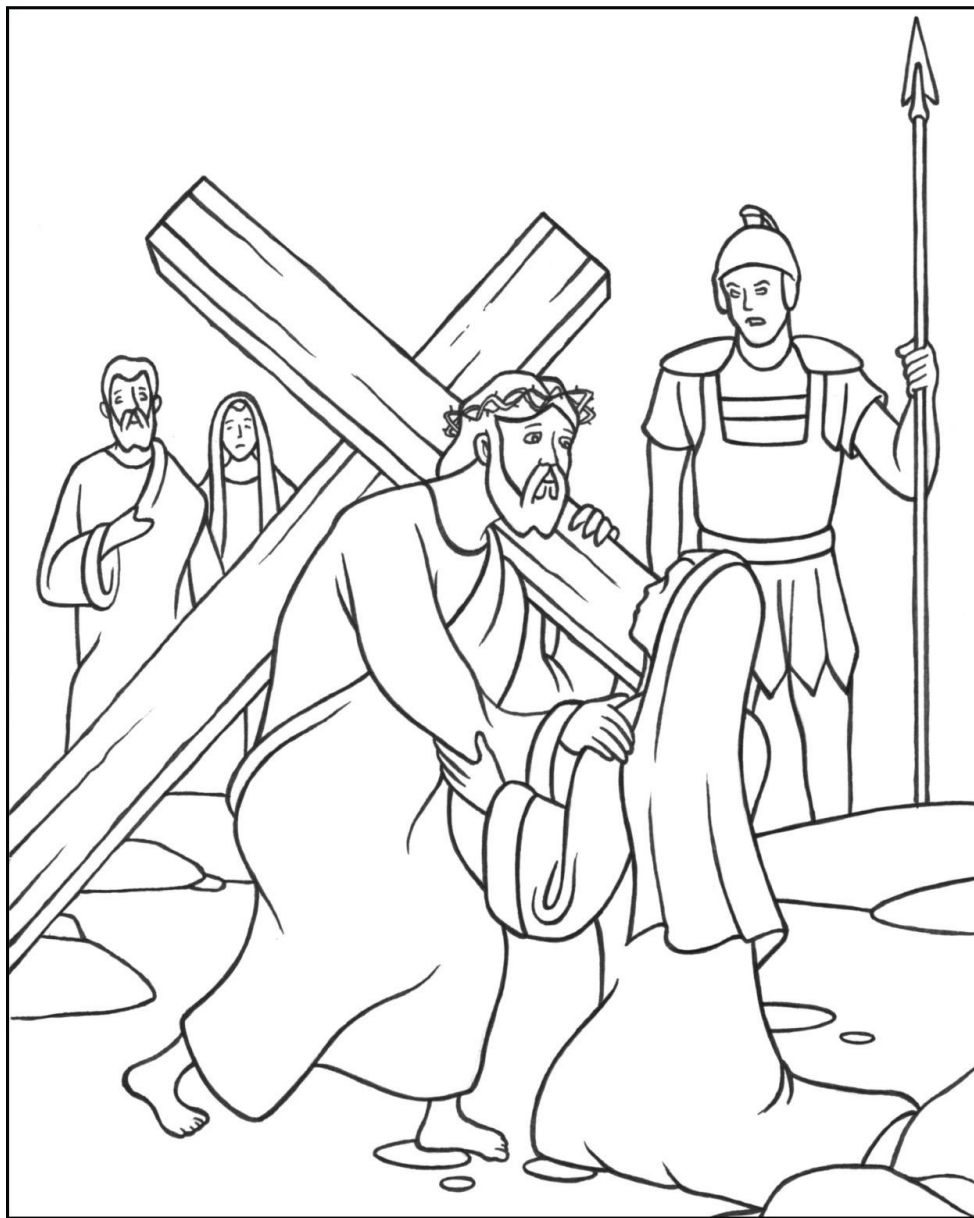
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus je izmučen in lačen, pa tudi veliko krvi je izgubil zaradi ran, ki so mu jih povzročili biči in udarci. Omaga in prvič pade pod križem. Nihče mu ne pomaga, ko nemočen leži na tleh. Vojaki ga začnejo jezno brcati, pretepati in zmerjati, naj že vstane in gre naprej. S težavo se počasi pobere in nadaljuje pot.

Jezus, včasih me kaj skrbi in se bojim. Naj zaupam, da nisem nikoli sam, da mi boš vedno pomagal.

Jezus, pomagaj tistim, ki imajo veliko skrbi, pa jih nočejo zaupati tebi, ki si vedno blizu in pomagaš. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**4. O, žalostni spomin, * ko Mater sreča Sin;
bridkosti meč ji gre * do srca globočin.**

4. postaja

Jezus sreča svojo žalostno mater

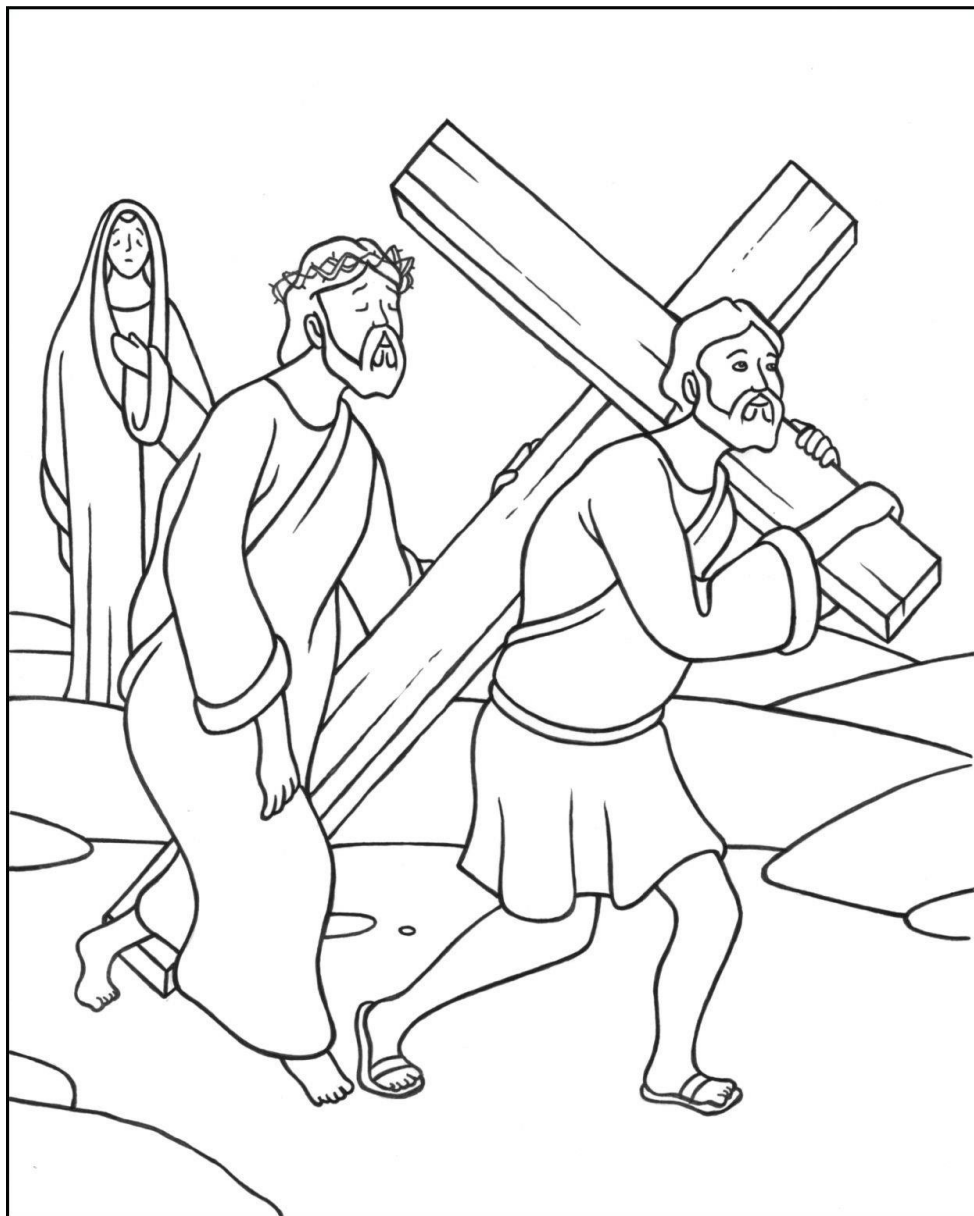
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezusova Mati Marija pa vse to gleda in je zelo žalostna. Po tihem joka in spremlja Jezusa na tej poti. Uspe se ji preriniti do njega. Tedaj se ljubeče pogledata. Ker Jezus ve, da ga Mati podpira in ljubi, dobi novih moči.

Jezus, naj se od tvoje in naše matere Marije naučim z ljubeznijo tolažiti druge.

**Jezus, prosimo te, potolaži mame, ki jih skrbi za njihove otroke. OČE NAŠ...ZDRAVA
MARIJA...SLAVA OČETU...**

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

5. Omagal Jezus je * od teže križev:
O, Simon, sprejmi križ, * Gospoda usmili se.

5. postaja

Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ

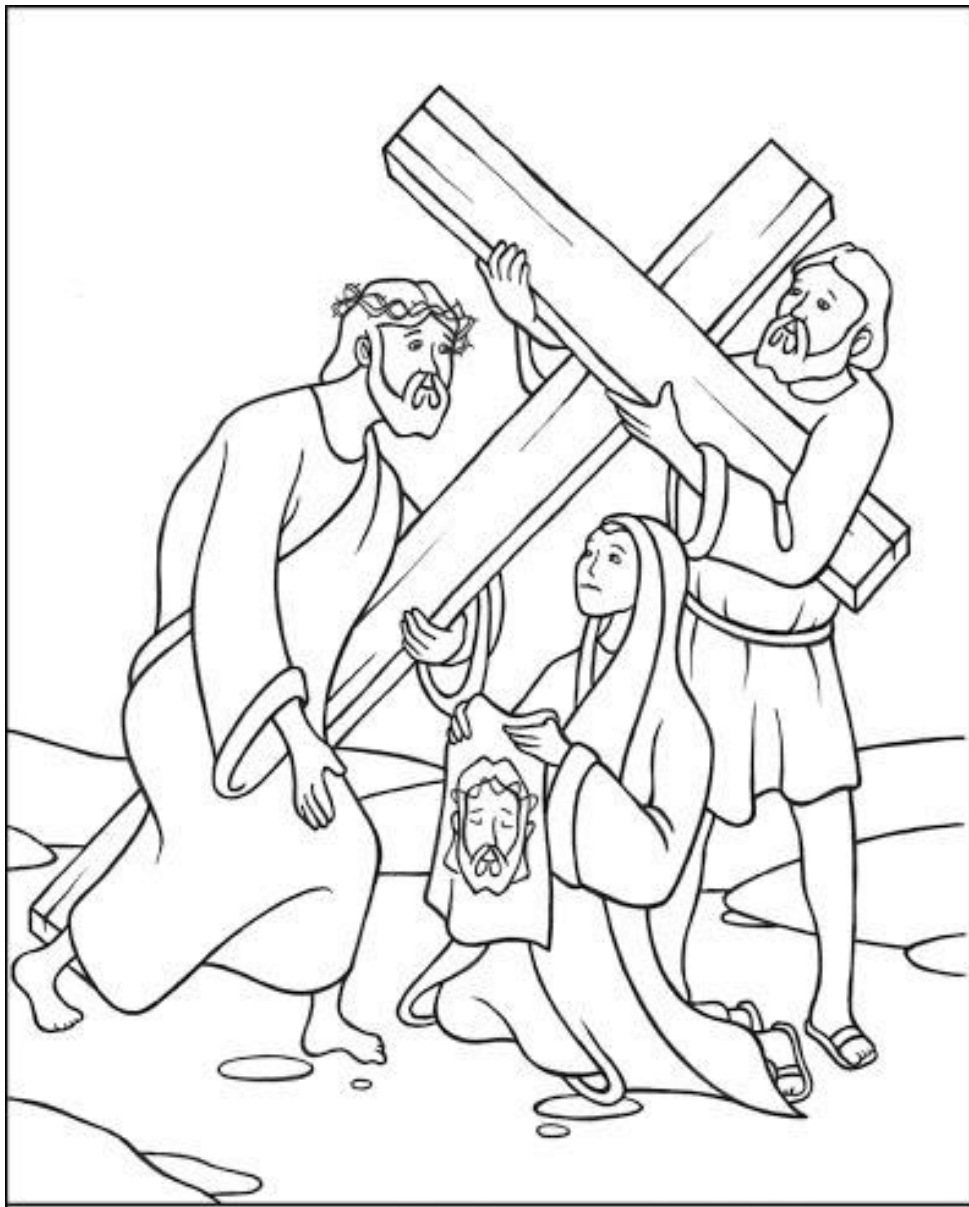
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Simon iz Cirene se vrača s polja in zagleda Jezusa, kako omaguje pod križem. Množica ljudi okoli njega pa medtem kriči in ga zasmehuje. Vojaki ga grdo suvajo. Simon se približa. Tedaj pa vojaki zgrabijo Simona in ga prisilijo, da vzame Jezusov križ in mu ga pomaga nositi.

Jezus, pomagaj mi, da bi sam od sebe pomagal in me ne bi bilo treba prositi ali celo siliti.

Jezus, prosimo te za vse, ki jim nihče ne želi pomagati. Naj ne izgubijo upanja v dobro. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**6. S prtom Veronika * obriše Jezusa;
zato ji da spomin * obličja svetega.**

6. postaja

Veronika obriše Jezusu potni obraz

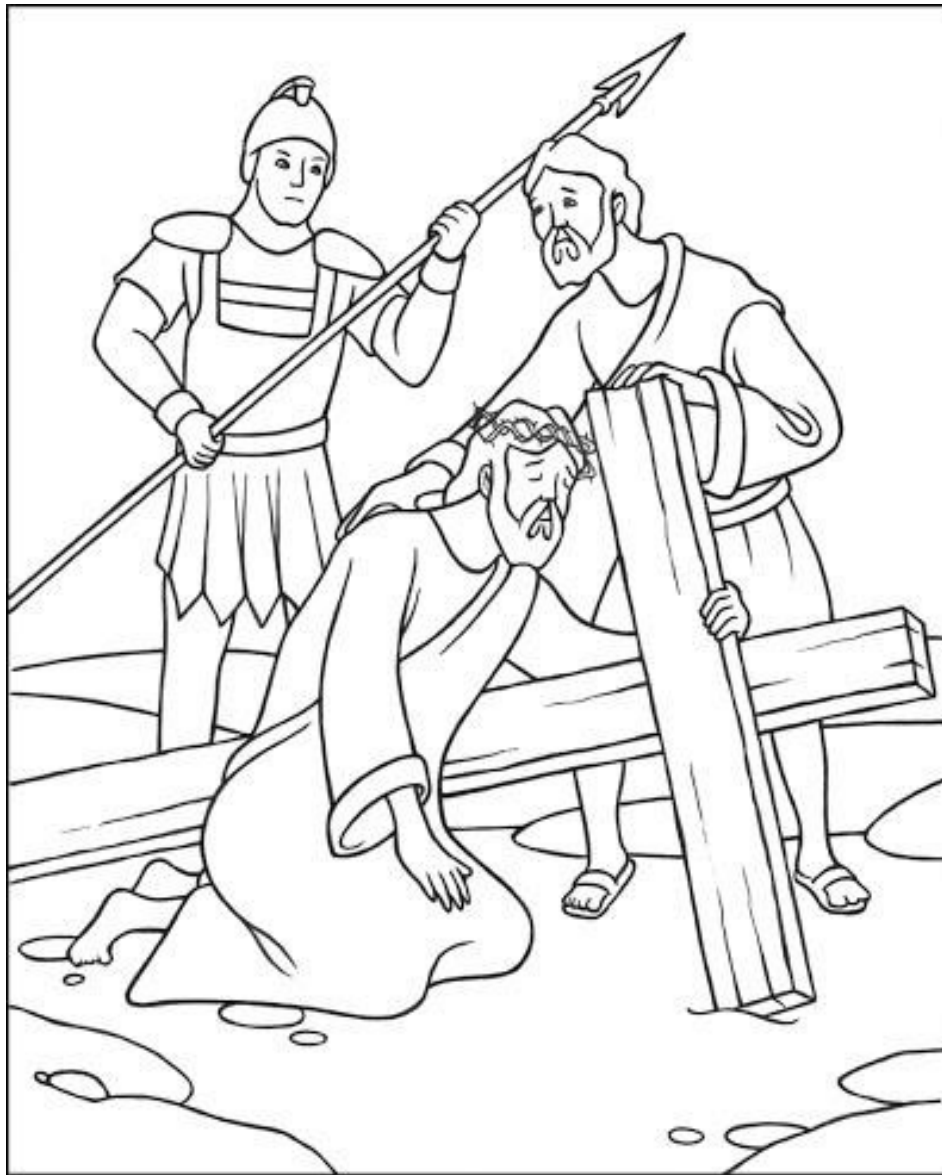
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezusov obraz je prepoten in krvav. Kri mu izpod trnjeve krone teče po obrazu. Prah, ki se dviga, se mu lepi na obraz. Veronika se nič ne boji vojakov. Prerine se do Jezusa in mu s svojim prtom obriše obraz. Zato ji Jezus iz hvaležnosti v prt vtisne svojo podobo.

Jezus, daj da bom hitro opazil, da ima kdo težave in mu bom pomagal.

Jezus, prosimo te za tiste, ki vidijo le svoje težave in jih težave drugih sploh ne zanimajo in jim pomagaj, da bodo spoznali veselje iskrenega prijateljstva z drugim. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**7. Slabosti ves prevzet * Zveličar pade spet:
oh, grehi ga teže, * ki jih ponavlja svet.**

7. postaja

Jezus pade drugič pod križem

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Veronikina pozornost Jezusa potolaži, toda kmalu spet omaga. Drugič se zgrudi pod križem in z vso težo pade na kamnita tla. Vojaki ga znova priganjajo, naj vstane, pri čemer ga surovo pretepajo, brcajo in zmerjajo. Ponovno zbere vse moči in vstane.

Jezus, zaradi tvojih bolečin pri padcu, naj se vedno trudim, da bi se odločal za dobro.

Jezus prosimo te za tiste otroke in odrasle, ki jim je vseeno, ko delajo slabo in tako prizadenejo druge in tebe. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**8. Usmiljene žene, * ne jokajte za me,
le zase in svoj rod * točite zdaj solze.**

8. postaja

Jezus nagovori Jeruzalemske žene

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jeruzalemskim ženam se Jezus zasmili. Zaradi njegovega trpljenja jokajo. On pa jim reče, naj ne jokajo zaradi njega, temveč zaradi napak, ki jih delajo one ali njihovi otroci.

Jezus, pomagaj mi, da bom prijazen tudi takrat, ko ne bo vse tako, kot si želim jaz, ko ne bo vse po moje.

Jezus, prosimo te za vse neprijazne ljudi, ki jih poznamo. Pokaži jim pot do pravega prijateljstva. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**9. Zveličar omedli, * pod križem spet leži;
o, trdo srce, glej, * tvoj greh ga žalosti.**

9. postaja

Jezus pade tretjič pod križem

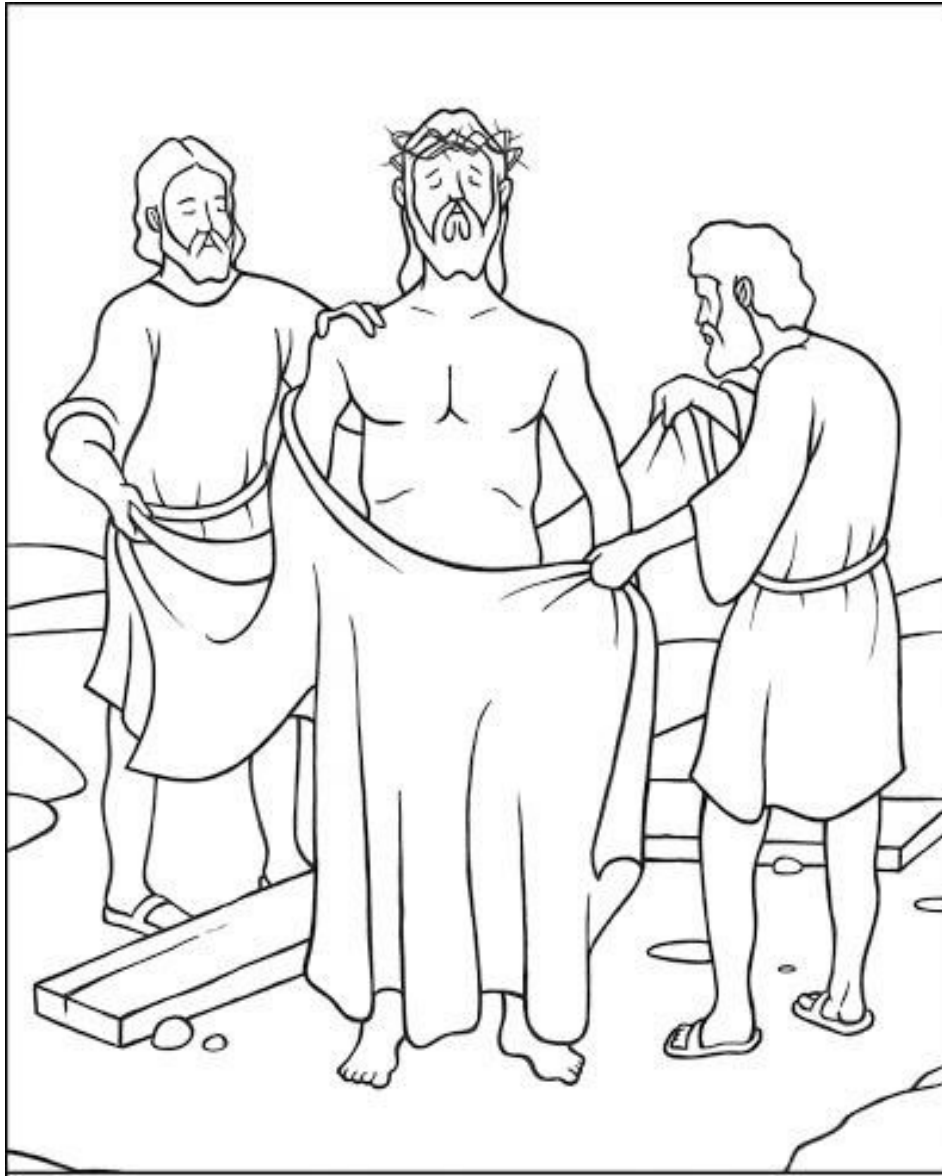
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Za Jezusom je že dolga in težka pot. Zdaj je čisto blizu Kalvarije, kjer bo konec poti. Ne more več hoditi, noge ga ne držijo. Že tretjič se zgrudi pod križem. Toda ljubezen je močnejša od izčrpanosti. Z zadnjimi močmi se počasi dvigne.

Jezus, ti me učiš, naj znova in znova popravljam svoje napake, pa čeprav mi ne gre najbolje. Daj mi moč, da bom vztrajal v dobrem, tudi ko mi ne bo šlo.

Jezus, prosimo te za tiste, ki ne delajo prav, pa tega nočejo priznati in se poboljšati. Pomagaj jim iskati resnico. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**10. Ko pride na goro, * obleko mu vzemo
in za dolge sveta * še žolča mu dado.**

10. postaja

Jezusa slečejo in mu dajo vina z žolčem mešanega

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus pride končno na vrh Kalvarije. Križ mu vzamejo z ramen in ga grobo slečejo. Jezus se ne upira. Vse jim pusti. Ponudijo mu grenko pijačo. Pokusi, a ne more piti. Posmehujejo se mu in ga zmerjajo, on pa nemočno stoji med njimi.

Jezus, pomagaj mi, da bom pogumno branil vse, ki jih drugi posmehujejo in se iz njih norčujejo.

Jezus, prosimo te za vse, ki trpijo zaradi zasmehovanja. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**11. Na križ ga polože, * razpno roke, noge
in ostri mu žebli * spet rane narede.**

11. postaja
Jezusa pribijejo na križ

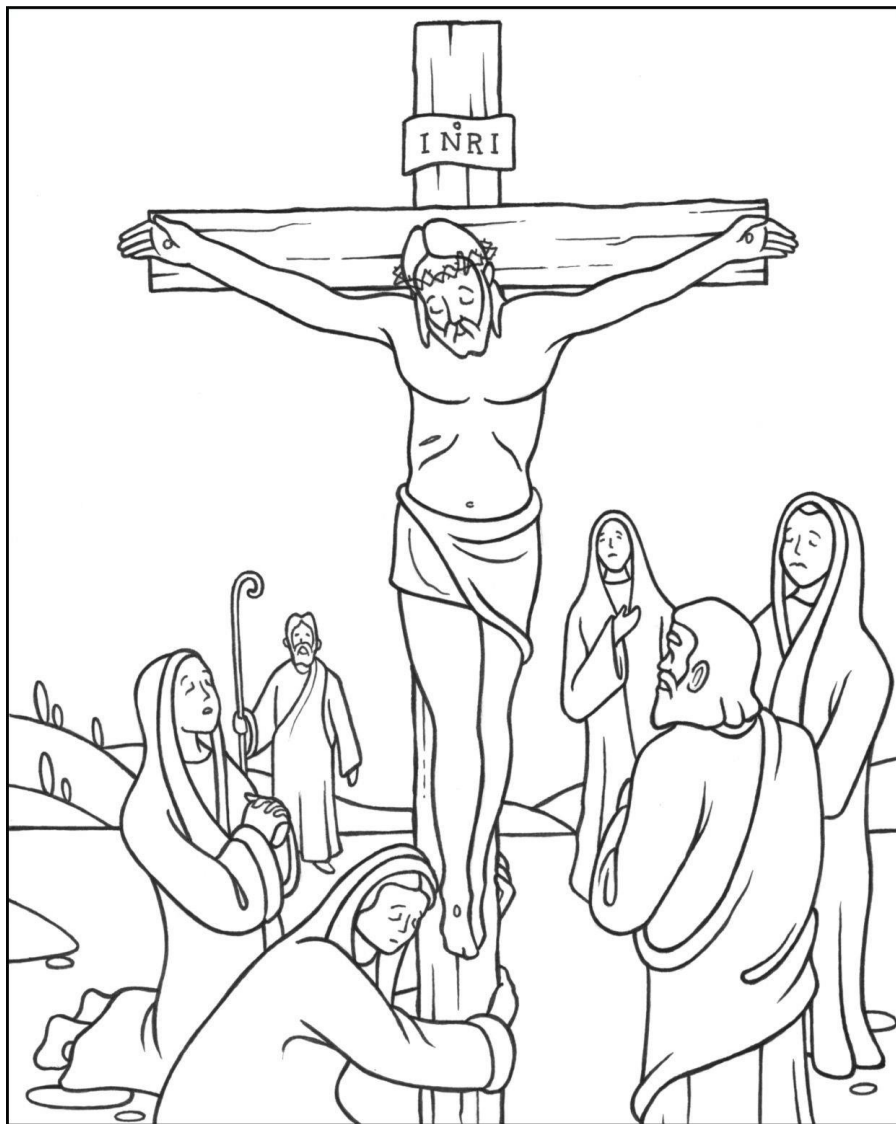
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Vojaki z velikimi kovanimi žebli Jezusa pribijejo na križ. Jezusa neznansko boli. Nato križ skupaj z Jezusom dvignejo in postavijo na sredino med dva razbojnika. Levi se iz njega norčuje, desni pa ga prosi odpuščanja. Jezus mu reče: "Še danes boš z menoj v raj!"

Jezus, odpusti tudi meni za vse, kar ne storim prav.

**Pomagaj nam, da bomo znali tudi mi odpuščati drug drugemu, kadar bomo naredili nekaj,
kar ni prav. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...**

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**12. Na križu Bog visi * in sveta teče kri:
za nas umira Bog; * žalujte vse stvari.**

12. postaja
Jezus umre na križu

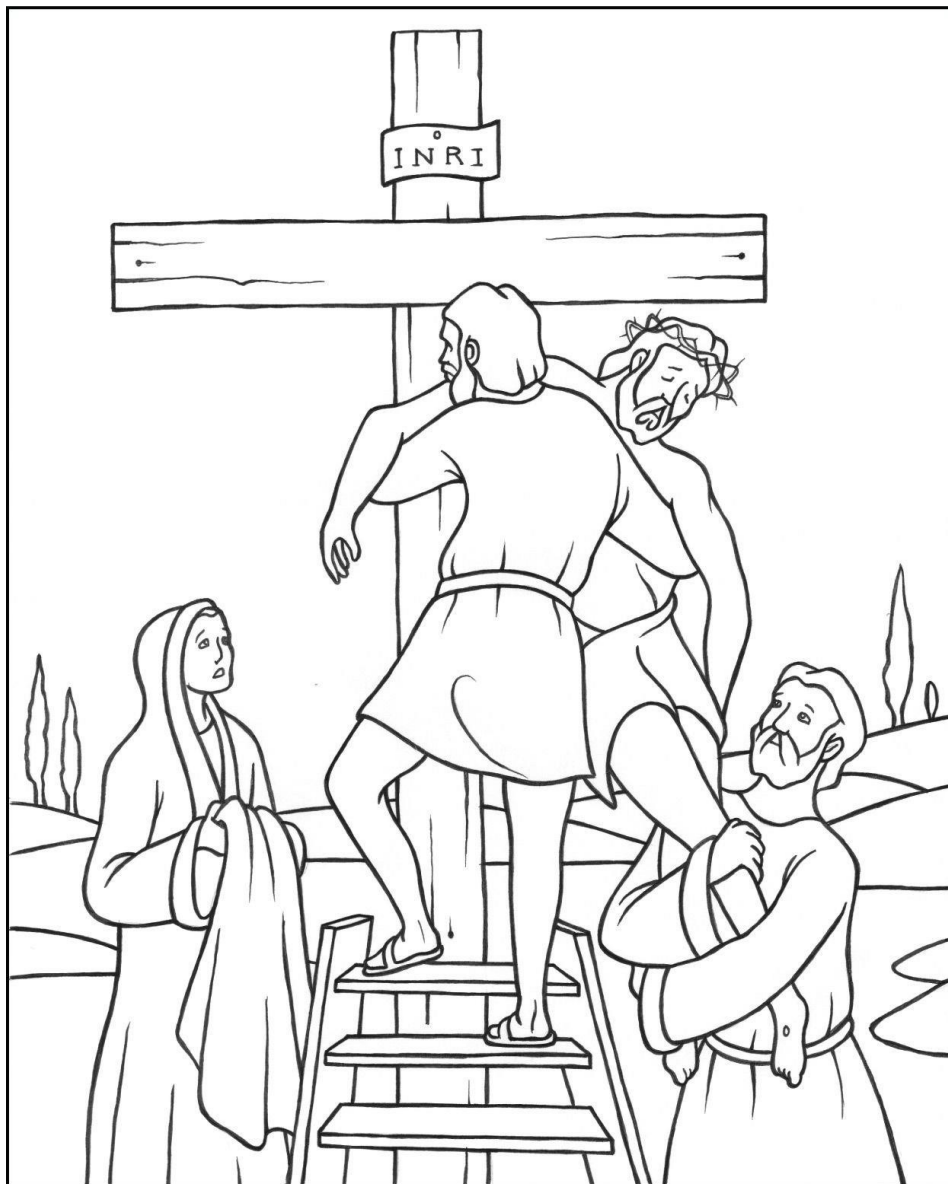
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus odpusti vsem, ki mu povzročajo bolečine. Izroči se Bogu, svojemu Očetu, in umre. Pod križem sta žalostna Mati Marija in Jezusov učenec Janez, ki ga že vso pot zvesto spremljata.

Jezus, daj da bom rad daroval svoje stvari, svoj čas, sposobnosti in samega sebe za druge.

**Jezus, pomagaj vsem, ki se darujejo za druge, da ne bi nikoli izgubili poguma in moči. OČE
NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...**

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**13. O Mati žalostna, * ki ljubiš Jezusa,
objemaš zadnjikrat * Sinu zdaj mrtvega.**

13. postaja
Jezusa snamejo s križa in položijo Mariji v naročje

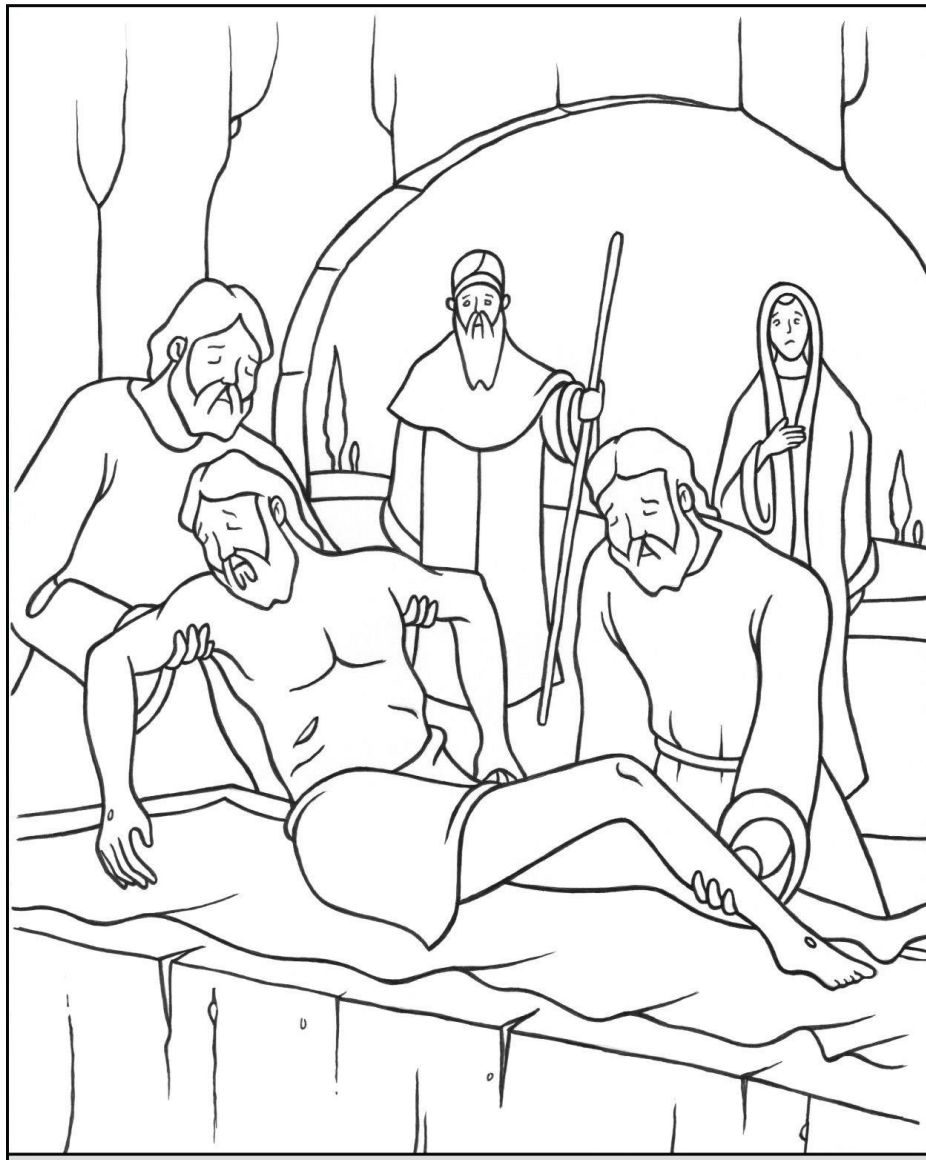
*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Žalostna Mati Marija še zadnjič objame svojega Sina, ga gleda in joka. Sprašuje se o veliki Jezusovi ljubezni do ljudi, ki odpušča sovražnikom in zanje moli.

Jezus, naj ne izgubim poguma in zaupanja, ko mi bo šlo vse narobe. Naj trdno verjamem, da si vedno z mano in me podpiraš.

Jezus, prosimo te za tiste, ki nimajo nobenega upanja več, da bi našli izhod iz svojega trpljenja. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

**14. Bridko objokovan * je Jezus v grob dejan;
o grešnik, moli ga, * tvoj greh je zdaj opran.**

14. postaja
Jezusa položijo v grob

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezusovo telo položijo v kamniti grob, ga zaprejo z velikim kamnom in vojaki postavijo stražo. Učenci mislijo, da je z Jezusovo smrtjo vsega konec, zato se razočarani poskrijejo. Toda pozabili so, kako je Jezus rekel, da bo čez tri dni vstal od mrtvih. Samo Marija zares verjame njegovim besedam.

Jezus, prosim te, naj se ne ustrašim truda in napora, kadar gre za kaj dobrega.

Jezus, prosimo te za vse, ki se trudijo za dobro. Daj jim moči, da bodo vztrajali do konca, četudi morda kdaj ne bodo videli smisla. OČE NAŠ...ZDRAVA MARIJA...SLAVA OČETU...

Usmili se nas, o Gospod. Usmili se nas.

SKLEP:

O Jezus, hvali naj * ves svet te vekomaj!

Po svojem križu nam * podeli sveti raj!